

Kaplica Matki Bożej Bolesnej

Cała kaplica Matki Bożej Bolesnej swym wyposażeniem nawiązuje do Męki i Śmierci Pana Jezusa. Jest wyjątkowa ze względu na dwa ołtarze: jeden na ścianie wschodniej, ukończony w 1746 r., z tego okresu pochodzi też obraz „Ukrzyżowanie”; drugi, drewniany, na ścianie północnej pod oknem.

Ołtarz Męki Pańskiej, zbudowany według projektu Tauscha, został wykonany w kamieniu. Stała na nim ongiś, w miejscu obecnego tabernakulum, Pieta z roku 1463 oraz dwa relikwiarze św. Wiktora i Feliksa.

Św. Wiktor (?–198) był papieżem, za którego pontyfikatu doszło do sporu o wyznaczenie święta Wielkanocy. Zachodni biskupi wraz z nim opowiadali się za terminem niedzielnym, zaś na Wschodzie dzień ten łączono z żydowskim świętem praśników. Zmarł śmiercią męczeńską, a jego wspomnienie przypada na dzień 28 lipca.

Św. Feliks (?–304) to również męczennik w obronie chrześcijaństwa, prześladowany i skazany przez cesarza Dioklecjana; wspominamy go dzień później, czyli 29 lipca.

Na ołtarzu stoją złożone drewniane rzeźby, przedstawiające dwie nie-

wiaasty: Marię Magdalенę i Salome.

Maria z w a n a Magdalena, której drugie imię, a raczej przydomek, pochodzi od wsi Magdala, położonej nad jeziorem Geneza-ret (na północ od Tyberiady), z której pochodziła, wspominana jest pierwszy raz przez św. Łukasza: *Była tedy Maria Magdalena jedną z kobiet, troszczących się o ziemskie potrzeby Mistrza i Jego uczniów* (Łk 19, 25).

Salome to matka apostołów Jakuba Starszego i Jana. Przyjmuje się za prawdopodobne, iż była siostrą stryjeczną lub ciotecznią Maryi. Według św. Marka jest jedną z trzech niewiast, które w niedzielny poranek przyszły do grobu namaścić ciało Jezusa. Natomiast św. Mateusz relacjonuje, że Salome wraz z innymi niewiastami zobaczyła wtedy Jezusa Zmartwychwstałego.

nimi płaskorzeźbiony motyw glorii z gorejącym sercem.

Ołtarz północny – „Grobu Pańskiego” (z ok. 1750 r.) w części dolnej przedstawia Grób Jezusowy, odsłaniany w Wielki Piątek, a w górnej Golgotę z panującym na szczycie gołym krzyżem. Pośrodku widzimy płaskorzeźbę, trzymaną przez dwa putta, przedstawiającą całun, czyli odbicie twarzy Chrystusa na tkaninie. Na lewo od krzyża można zobaczyć stiukową rzeźbę Matki Bożej Bolesnej, która lewą dłonią wskazuje na swe zranione matczyne serce. Jej prawa dłoń wyraża bezsilność i poddanie się woli Bożej. Cóż można wtedy myśleć o cierpieniach Matki, która patrzy na krew Syna i nie może nic zrobić, by ulżyć swemu Synowi? Zatrwożona i zapłakana, z rozdartym sercem!

Sklepienie kaplicy przedstawia aniołów wyprowadzających dusze z czyśćca, a pola glifu ukazują symbole śmierci, pogrzebu i cmentarza. Natomiast na szczycie widnieje, wypisany złotymi literami, fragment psalmu 141, w którym zawarte jest wołanie: *Wyprowadź Panię, z więzienia duszę moją, abym mógł wyznać Twojemu Imieniu. Sprawiedliwi (tj. Święci) oczekują mnie, tak długo aż wrócisz mi z powrotem.*

KRYSZTIAN GŁOŃSKI

